

Chodím do práce v Pardubickém kraji (2)

Projekt Chodím do práce v Pardubickém kraji, do kterého se naše škola zapojila, je realizován Regionální rozvojovou agenturou Pardubického kraje a je podpořen z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost. Účelem projektu je motivovat žáky při volbě povolání a setrvat na území Pardubického kraje (PK). Cílem projektu je spolupráce vzdělávacích institucí s aktéry na trhu práce. Ta probíhá prostřednictvím odborných stáží, které jsou žákům „šité na míru“ podle jejich koníčků, zájmů a představ o budoucím povolání. Stáže probíhají u hostitelských subjektů na území PK. Mezi našimi žáky osmého ročníku je o stáži velký zájem.

V tomto školním roce již proběhlo 7 stáží, kterých se zúčastnilo 10 žáků. O prvních třech stážích jsme dne 12. 2. 2014 informovali na webu školy (Dekra Industrial, HC ČSOB Pojišťovna Pardubice, Chrudimská nemocnice). Měsíce březen a duben byly nabity dalšími stážemi v zajímavém a podnětném prostředí.

Martin Síla navštívil firmu **Selgen, a. s.:** „Po tříhodinové prezentaci následovala exkurze na pole, kde nám ukazovali, jakou mají techniku setí a jak šlechtí pšenici. Firma se zabývá jen šlechtěním pšenice, mají několik set druhů pšenice. Vyšlechtění jednoho druhu obilí trvá 10 let. Pán s třicetiletou praxí vyšlechl celkem tři druhy. Po vyšlechtění je daný druh ke koupi. Zemědělci si tím kupují i práva na to, že je mohou pěstovat. Ta šlechtitelská práce je hrozná pipláčka – rozříznout semínko, štětečkem tam dát pyl, zašít to, používá se pinzeta... To bych nemohl dělat, já jsem na hrubé práce. Ale stáž se mi líbila.“

Anežka Šilhánková chce být servírkou, proto svoji stáž absolvovala v cocktail baru **MARTINI'S Café**. A jaké jsou Anežčiny dojmy? „Na stáži jsem se dozvěděla mnoho zajímavých a užitečných věcí, které mi pomohly v rozhodování o mém budoucím povolání. Věnoval se nám sám pan majitel s manželkou. Chtějí provozovat čistě jen bar, takže kuchyň tu není. Možnosti dát si něco k jídlu jsou omezené – toasty a zákusky ke kávě. Manželka vlastnoručně vyrábí dezerty. Také nechtějí zakouřené prostředí. Kouřit se tu sice smí, ale je tu velmi dobrá klimatizace, takže není nic cítit. Co se mi moc líbilo, je originální nápad mít „zahradku“ i přes zimu... Stáž byla skvělá. Jen mi přišlo, že to byla moc krátká doba. Tyto stáže by se mohly opakovat častěji, podle mě je to vážně ohromně užitečné.“

Lenka Zavoralová absolvovala gastronomickou stáž ve firmě **Ježkovy krabičky s. r. o.** Lenka popisuje svoji zkušenost: „Byla jsem v Semtíně ve firmě Ježkovy krabičky. Dozvěděla jsem se, že tato firma se zabývá krabičkovou dietou. Bylo to tam docela dobré, zapojili jsme se i do práce. Protože jsem si zařídila potravinářský průkaz, mohla jsem pracovat s potravinami. Krájeli jsme ředkvičky a rajčata a jídlo jsme dávali do vaků. Také jsme ochutnali oběd pro zákazníky – závin se šunkou a pohanku s houbovou omáčkou. Obojí mi chutnalo.“

Další tři žáci **Milan Šplíchal, Radka Vondrová a Jan Marek** se účastnili ukázek rehabilitace s pacienty, prohlídky prostor a povídání o službách, které nabízí rehabilitační centrum **TITAN - NEUROREHABILITACE s. r. o.** Pocity z absolvované stáže uvádí **Milan Šplíchal**:

„Dne 28. 4. 2014 jsem se zúčastnil stáže v rehabilitačním centru. Tuto stáž jsem si přál, být fyzioterapeutem je můj sen. Rehabilitační centrum leží v budově pardubického bazénu. Na první pohled mi bylo jasné, že objekt je zrekonstruovaný... Jako první pacient byl pan Beran. Měl operovanou kyčel. Dívali jsme se, jak se rozcvičuje a dělá různé cviky s paní fyzioterapeutkou. To nás bavilo. Také jsme se mohli ptát. Hlavně jsem se ptal já, protože mě velice zajímalo, jak dlouho se obor fyzioterapie studuje a co práce fyzioterapeuta obnáší. Tato stáž se mi velice líbila, byla poučná a dozvěděl jsem se, co jsem chtěl. Obor fyzioterapie je vlastně cvičení s pacienty po těžkých úrazech. Tuto stáž jsem si velice užil a fyzioterapeuta bych chtěl v budoucnosti dělat.“

Jan Marek doplňuje: „Na stáži bylo fajn. Měli jsme příjemnou průvodkyni/pracovnici, která nám vše vysvětlovala. Ukázala nám různé pacienty s různými zraněními, např. pohmožděné rameno, narušený meniskus, operovaná kyčel. Byli jsme v pěkném, moderním prostředí, určitě se tam hezky pracuje, ale taky to není žádná legrace. Mají tam věčně plno a prý to s některými pacienty nemají jednoduché... Stáže jsou užitečné, měly by být častěji. Dozvídáme se na nich nové věci a někomu mohou pomoci s výběrem nejen střední školy, ale i budoucího povolání.“

Mgr. Alena Zvárová